

Aleksander Ostrowski

Sztuka - dzieło sztuki – artysta – odbiorca

„Istnieją artyści, którzy pogodnie afirmują świat, pławią się w jego kolorach, dźwiękach i naturalnych kształtach, ale są również tacy, którzy pragną zgłębić swą sztuką zagadkę świata, wnikać poznawczo w jego tajemne sfery.”¹ Sztuka naśladuje naturę, inspirowana nią, doskonali tym samym świat. Co to jest sztuka? – jest to bodaj jedno z najtrudniejszych pytań. Pamiętamy te ujęcia sztuki, które traktowały dzieło sztuki jako wytwór samodzielny, autonomiczny, gdzie autonomia rozumiana była jako niezależne „bytowanie” zarówno od odbiorcy, jak i kontekstu jego funkcjonowania. W takim ujęciu dzieło sztuki ujmowane było jako byt niemalże całkowicie niezależny od „otoczenia”. Dziś trudno w to uwierzyć, że jakiegokolwiek rozważania dotyczące kontekstu dzieła sztuki, jego wielopoziomowości istnienia, możliwości interpretacji były niegdyś nieobecne lub zminimalizowane. Ujęcia sztuki związane z kontekstualnym jej rozumieniem i doświadczeniem pokazują, jak niezmiernie istotne we współczesnym świecie jest zjawisko kontekstu, nie tylko w danej kulturze, ale również w komunikacji międzykulturowej. Biorąc pod uwagę główne nurty teorii sztuki uprawianej przez przedstawicieli różnorodnych nauk powiedzieć należałoby, że kontekst jest nie tylko istotnym, ale kluczowym aspektem współczesnego funkcjonowania dzieła sztuki. Kontekst stał się niejako sposobem,

1. H. Kierś: Recenzja twórczości Aleksandra Ostrowskiego, tekst niepublikowany.

| Bez tytułu | rysunek ołówkiem | 70 x 100 cm |

| Z cyklu „Przestrzeń” | rysunek ołówkiem | 70 x 100 cm |

| „Dlaczego właśnie My” | rysunek ołówkiem | 90 x 215 cm |

